

Masum Çocuklardık Biz

– cgt · 31 Ocak 2014

Masum çocuklardık biz, Bayramlarda yaşadığımız coşkular ,
Var mıydı ? böyle bir mutluluk,
Kaç çocuk kaldı , baş ucunda,
Hemen yamacında , yeni ayakkabısına ,
Sıkı sıkı sarılıp , sevinçten uyuyamayan.

Bir nesil vardı başka bir devirde,
Yedi mahalle ötede güvenle oynayan,
Gece yaralarına kadar dostça kahkahalar atan.
Hiç mi korkmuyorduk , yoksa
İnsanlar mı daha samimiydi.

Öğretmediler aslında paylaşmayı,
Biz doğamızda var olanla yetiniyorduk.
Sigara kağıtlarından oyunlar kuran,
Masum çocuklardık biz,
Herkesin torunu herkesin çocuğuyduk.

Tadımı bAşkaydı o, salçalı ekmeğin ,
Yoksa sevgisimiydi Ayşe teyzenin,
Kaç çocuk var görmeden, yapardı ekmekleri,
Yavrularım açtı der ikram ederdi.
Aramızda torunu bile yoktu oysa.

Bayramlarda kapı kapı dolaşır,
Her kapıdan çıkan, teyzemiz yada amcamızdı,
Öper ellerinden, alırdık şekerlerimizi,
Biz bilmezdik parayı, öğretmediler,
Tek amacımızda avuç dolusu şekerlerdi.

Bizim zamanımızda her yer bahardı,
Hep çiçek acar , solmak nedir bilmezdik.
Tek meyvemizdi çağla badem,
Hiç helallik almadık ,
Gerekte yoktu aslında , ağaçlar bizimdi.

Mahalleler arası malarımız vardı,
Kaybeden ve kazanan yoktu aslında,
Bilmedik üstünlük nedir ,
Masum çocuklardık biz barış içinde,
Tek bir Őikayetimiz vardı.

Parkları olmayan çocuklardık biz,
Pahalı semtlerde görür salıncağı ürkerdik.
Fakir çocuklardık, en değerli miraslar,
Hanlar saraylar bize kalmadı, belki.
Ama masum çocukluğumuz vardı , en değerlisi